

"Bu Alman mağlûbiyetiyle neticelenen bu harpte Osmanlı Devletinin mağlubiyetinin hikmeti nedir?" Sorusunun cevabını özetler misiniz?

Burada **Birinci Dünya Savaşı'ndaki mağlubiyetimizin kader canibideki bir boyutuna dikkat çekilmektedir.** Savaş sonrasında, Mekke ve Medine başta olmak üzere Orta Dođu'nun büyük bir kısmını elinde bulunduran Osmanlı Devleti yıkılmış ve yine başta Mekke ile Medine olmak üzere önemli toprakları da kaybetmiştir.

Osmanlı Devletinin yıkılmasından sonra, mirası üzerine Türkiye Cumhuriyeti kurulmuştur. Ancak bu yeni rejim, Osmanlının aksine, şair-i İslamiye'yi tahrip etmeyi bir gaye haline getirmiştir. Nitekim Anadolu'da, cami, ezan, Kur'an eğitimi, ibadethanelere yönelik yapılan menfi faaliyetler tarihçe bilinmektedir.

İşte eğer, Osmanlı mağlup olmasaydı, Mekke ve Medine de Osmanlı'dan kopmayacak ve yeni kurulan rejimin himayesine verilecekti. Böylece Anadolu'da uygulanan ve mukaddesata dönük olan menfi faaliyetler bu iki mukaddes beldeye de uygulanacaktı. Bu sebepten bu iki mukaddes beldenin sahibi olan Allah, Osmanlı'nın mağlubiyetine müsaade etmiştir, denilmektedir.

Üstadımız; Birinci Cihan harbine Osmanlı devletinin girmesini istemiyordu. Tarafsız kalmasını arzu ediyordu. Zaten yıpranmış, yorgun ve hasta bir devletin yapabileceği başka bir şey yok idi. Ancak kendini muhafaza edip koruması icap ediyordu.

Cennet mekan Abdulhamit Han'da aynı kanaatleydi. Maalesef bu düşünceler zuhur etmedi. Cihan harbine iştirak ettik. Yirmi yıl sonra İkinci Cihan harbine de iştirak etseydik; millet olarak belki de kökten helak olacak idik.

Kaderi ilahi bizi İkinci Cihan harbine sokmadı ve İslam alemi de bu harpden uzak kaldı. Maddi kılınçlar ve muharebeler İslam aleminin gündeminden düştü. Bu defa siyaset ve diplomasi mücadelesi başladı.

İşte İkinci Cihan harbinde tarafsız kalınarak; Mısır ve Hindistan gibi devletlerin siyaseten kurtulmasına vesile olan; o siyasi deha ve diplomasi sahipleri; İngilizlere taraftarlık göstererek, büyük bir hata ile İslam aleminin sömürgede kalmalarına göz yumdular. Eğer İngilizlere taraftarlık olmasa idi; şeklen bizden ayrılan İslam alemi, yine bizimle ittihada ve ittifaka girebilirdi. Maalesef bu yanlış taraftarlık, İslam alemi hem bizden küstürdü, hem de sömürgelerin hakimiyetini bir derece devam ettirdi. O zamanın idarecileri (malum insanlar) siyaset ve askeriyede deha oldukları halde; İslam aleminin ittihadını göz ardı edip; deha ve siyasetlerine yakışmayan bir davranış sergilediler.

İşte kader hikmet noktasında; bu yanlış taraftarlığın istikbalde İslam alemi açısından mühim bir faidesini ortaya çıkardı. O da; bizim Türkiye’de uyguladığımız rejimin ve hatalı tatbikatın İslam alemine de uygulanması ve tatbiki meselesi idi. Bu ise gayretullaha dokunacağından; başımıza daha büyük bir felaket gelecekti.

İşte deha sahiplerinin akıl almaz hataları arkasında; kaderin bizleri zulümden ve zulmü tamimden kurtarma hikmeti saklı idi. Bu konu böylece tahakkuk etmiş oldu.

"Yirmi sene evvel tabedilen Sünuhat risalesinde, hakikatli bir rüyada, âlem-i İslam'ın mukadderatını meşveret eden ruhani bir meclis tarafından bu asrın hesabına Eski Said'den sordukları suale karşı verdiği cevabın bir parçası şimdilik tezahür etmiştir. O zaman, o manevi meclis demiş ki: 'Bu Alman mağlubiyetiyle neticelenen bu harpte Osmanlı Devletinin mağlubiyetinin hikmeti nedir?' Cevaben Eski Said demiş ki: 'Eğer galip olsaydık, medeniyet hatırı için çok mukaddesatı feda edecektik. Nasıl ki yedi sene sonra edildi. Ve medeniyet namıyla âlem-i İslam, hususan Haremeyn-i Şerifeyn gibi mevâki-i mübarekeye, Anadolu'da tatbik edilen rejim kolaylıkla, cebren teşmil ve tatbik edilecekti. inayet-i İlahiyeyle onların muhafazası için kader mağlubiyetimize fetva verdi.' "

"Aynen bu cevaptan yirmi sene sonra, yine gecede, 'Bîtaraf kalıp, giden mülkünü geri almakla beraber, Mısır ve Hind'i de kurtararak, bizimle ittihata getirmek, siyaset-i âlemce en büyük muzafferiyet kazanmak varken, şüpheli, dağdağalı, faydasız bir düşmana (İngiliz) taraftarlık göstermekle muzaaf bir surette ve zararlı bir yolu tercih etmek, böyle zeki, belki dâhi insanların nazarında saklı kalmasının hikmeti nedir?' diye sual benden oldu. Gelen cevap, manevi cânıpten geldi. Bana denildi ki: 'Sen, yirmi sene evvel manevi suale verdiğin cevap, senin bu sualine aynı cevaptır. Yani, eğer galip tarafı iltizam edilseydi, yine mimsiz medeniyet namına galibâne mümanaat görmeyecek bir tarzda, bu rejimi âlem-i İslama, mevki-i mübarekeye teşmil ve tatbik edilecekti. Üç yüz elli milyon İslam'ın selameti için bu zahir yanlış görmediler, kör gibi hareket ettiler.' "
(1)

[Birinci Dünya Savaşı](#)'nda şayet Osmanlı Almanya ile beraber harpten galip çıksa idi, Avrupa'nın o bozuk fikriyatı daha hızlı ve daha şiddetli bir şekilde bize hükmedecekti. Mağlubiyet Osmanlı halkını biraz daha o fikre karşı yumdu, yani küstürdü. Malum mağlup olan bir milletin galip tarafın fikriyatını benimsemesi biraz daha zordur.

[İkinci Dünya Savaşı](#)'nda da benzer bir durum ortaya çıkmıştır. Şayet Türkiye

başlangıçta İkinci Dünya Savaşı'nın galibi olan Almanya'nın yanında yer alsa idi, belki İngilizlere kaptırdığı eski topraklarını yani Mısır ve Arap dünyasını geri alabilirdi. Nitekim bu savaşın sonuna kadar Almanlar galibane gitmiş nerede ise Rusya'yı bile işgal edecek vaziyete gelmiştir. Üstad Hazretlerinin "**galip tarafı iltizam edilseydi**" ifadesinden bu manayı anlayabiliriz.

[İkinci Dünya Savaşı](#)'nda Türkiye zımnen İngilizlere taraftar olmuştur, dolayısı ile bu ifade [Birinci](#) değil İkinci Dünya Savaşı'na bakıyor.

(1) bk. [Kastamonu Lâhikası, \(13. Mektup\)](#).